

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu antager jeg, at det er hr. Torsten Schack Pedersen bekendt, at undertegnede ikke er medlem af Europa-Parlamentet, men derimod medlem af det danske Folketing. Derfor har jeg også svært ved at sætte mig ind i, hvad der foregår i hovederne på de medlemmer af Europa-Parlamentet, som er valgt i Irland.

Det, vi behandler i dag, er, hvordan Dansk Folkeparti ser på forfatningen, og vi ser en lang række områder, som er dybt, dybt problematiske, fordi EU bid for bid overtager kompetencer, som i dag bliver reguleret af hr. Torsten Schack Pedersen, undertegnede og 177 andre mennesker. Det synes vi faktisk er den rigtige model.

Vi har faktisk den oprørende holdning, at Danmark skal styres fra Folketinget, og den ved jeg godt at hr. Torsten Schack Pedersens parti ikke deler, men det må vi så tage en diskussion om, hvilket vi gør her nu. Men at jeg skal forklare, hvorfor irere mener det ene og det andet om forfatningen, og at man vil gøre det til bevæggrund for, at Dansk Folkeparti mener noget forskert, synes jeg er meget, meget langt ude.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er interessant, hvad hr. Morten Messerschmidt siger om, at det er danske politikere, der skal træffe beslutninger om dansk politik. Det tror jeg sådan set vi alle sammen synes er en rigtig god idé.

KL 16.00

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Morten Messerschmidt om, er: Er der overhovedet ikke nogen udefrakommende begivenheder, der kunne tænkes at influere på den danske politik, så det måske kunne være nødvendigt at gå ind i et samarbejde med andre for at bevare noget af sin suverænitet?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu vil jeg lige understrege i forhold til min sidste bemærkning, at det selvfølgelig ikke var min mening at genere Irland. Bare for, at det må stå klart.

Men vi i Dansk Folkeparti er meget, meget åbne for samarbejde. Det synes vi er glimrende. Vi synes, det er herligt, at man kan indgå alliancer med andre lande, indgå aftaler osv. Det må fru Lone Dybkjær også være bekendt med er sket noget før EU's oprindelse.

Det, vi vender os imod, er det hav af nye områder, hvor man ved kvalificerede flertalsafgørelser kan træffe beslutninger, som dette Folketing ikke har mulighed for at røre ved. Det, vi vender os imod, er, at EU-Domstolen område for område vil kunne tiltage sig kompetence, som den har gjort i al den tid, EU har eksisteret, via det begreb, som fru Lone Dybkjær naturligvis kender som policy making. Fru Lone Dybkjær har jo netop siddet i Europa-Parlamentet og formentlig beskæftiget sig med problemet. Det er det, vi peger på.

Forfatningen lægger op til en lang række nye kompetenceområder, hvor EU skal regulere, og hvor dette Folketing ingen indflydelse har lænere. Jo, vi kan stemme ja, når direktiverne kommer. Og stemmer vi nej, kan vi enten få suspenderet vores rettigheder i EU, om end de i forvejen er begrænsede, eller vi kan få bøder. Det er fremtiden for den forfatning, som fru Lone Dybkjær taler for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Men er hr. Morten Messerschmidt ikke enig med mig i, at det, når der kommer nogle direktiver, sådan set sker, bl.a. fordi de har skaffet sig et flertal i Ministerrådet – og i et samarbejde med Europa-Parlamentet og i øvrigt også i et samarbejde med de nationale parlamenter? Jeg går ud fra, at vi kan være enige om, at den eksisterende lovgivningsmekanisme ikke bare er nogle direktiver, der kommer dumpende ned fra himlen fuldstændig uden menneskepåvirkning undervejs. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet spørgsmål, jeg godt vil stille, er, om hr. Morten Messerschmidt synes, at det danske folk var meget lidt modigt, da det stemte ja i 1972, i 1986 og i forbindelse med Amsterdamtraktaten i 1998. Nu forbigår jeg Maastricht og Edinburgh. Det er ikke den diskussion, jeg ønsker at tage her. Men det er om de andre klare, enkeltstående traktater.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

I forhold til direktivers tilblivelse er det sådan, at jeg kan bekræfte, at fru Lone Dybkjær naturligvis har ret i proceduren. Jeg kan i den anledning jo anføre, at hvis den forfatning her vedtages, vil Danmarks indflydelse indskrænkes til 1,2 pct. af stemmerne i forfatningen, fordi man går over til at skulle stemme efter befolkningsstørrelser. Og med 5,3 millioner mennesker i et